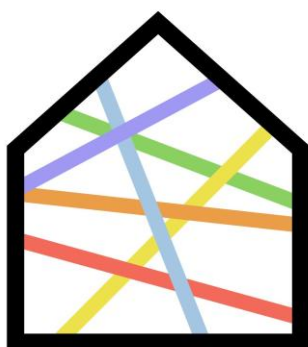

ZUŠ
MILOSLAVA
STIBORA

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM
ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY MILOSLAVA STIBORA

„Člověk přece nemůže žít bez barev, bez básní, bez lásky.“

Antoine de Saint-Exupéry

Obsah

Obsah.....	1
1 Identifikační údaje.....	3
2 Charakteristika školy.....	4
2.1 Počet oborů a velikost školy.....	4
2.2 Historie a současnost.....	4
2.3 Charakteristika pedagogického sboru.....	4
2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce.....	5
2.5 Vybavení školy a podmínky.....	5
3 Zaměření školy a její vize	6
3.1 Zaměření školy.....	6
3.2 Vize školy.....	6
4 Výchovné a vzdělávací strategie	7
5 Vzdělávací obsah výtvarného oboru	8
5.1 Přípravné studium (PS)	10
5.2 Studijní zaměření: Základní výtvarné vzdělávání (ZVV)	12
5.2.1 Vyučovací předmět: Plošná tvorba.....	12
5.2.2 Vyučovací předmět: Prostorová tvorba	14
5.2.3 Vyučovací předmět: Výtvarná kultura	17
5.2.4 Vyučovací předmět: Figurální kresba (nepovinný předmět)	18
5.3 Studijní zaměření: Studijní kresba a malba (SKM).....	19
5.4 Studijní zaměření: Malba (MAL).....	22
5.5 Studijní zaměření: Multimédia (MM)	24
5.6 Studijní zaměření: Keramika (KER)	26
5.7 Studijní zaměření: Textilní tvorba a šperk (TŠ)	29
5.8 Studijní zaměření: Fotografie (FOTO).....	32
5.9 Studijní zaměření: Dřevěná plastika a socha (DPS).....	34
5.10 Studijní zaměření: Grafika (GRA)	37
6 Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami	39
6.1 Zásady práce se žáky se SVP	39
6.2 Podpůrná opatření.....	39
6.3 Spolupráce s rodiči	40

6.4 Spolupráce s odbornými pracovišti	40
6.5 Bezpečnost a podpora.....	40
6.6 Žáci mimořádně nadaní	40
6.7 Dokumentace.....	40
7 Hodnocení žáků.....	41
8 Oblasti vlastního hodnocení školy.....	43
9 Závěr.....	44

1 Identifikační údaje

Název ŠVP: Školní vzdělávací program Základní umělecké školy Miloslava Stibora

Předkladatel: Základní umělecká škola Miloslava Stibora – výtvarný obor, Olomouc, Pionýrská 4

Adresa: Pionýrská 4, 779 00 Olomouc

IČO: 47654279

Ředitel: Mgr. BcA. Jiří Sosna, Ph.D.

Telefon: 585 425 101

E-mail: info@zusmsol.cz

web: www.stiborka.cz

Zřizovatel: Olomoucký kraj

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Telefon: 585 508 121

E-mail: posta@kr-olomoucky.cz

Platnost dokumentu od: 1. 9. 2026

2 Charakteristika školy

2.1 Počet oborů a velikost školy

ZUŠ Miloslava Stibora je jednooborová škola – vyučuje se zde pouze výtvarný obor.

Tato specializace umožňuje soustředit veškeré kapacity na rozvoj výtvarného oboru, podporu školních projektů a kvalitní pedagogickou práci.

Kapacita školy činí **684 žáků**, přičemž je každoročně naplněna. Výuka probíhá v hlavní budově na Pionýrské ulici v Olomouci a na pobočkách v **Dolanech, Náměšti na Hané a Velké Bystřici**.

2.2 Historie a současnost

Výtvarný obor v Olomouci vznikl na počátku 60. let 20. století jako reakce na potřebu systematického výtvarného vzdělávání. Prvním vedoucím byl **Dr. Miloslav Stibor**, významný fotograf, který obor formoval po dobu 27 let.

Škola prošla několika etapami vývoje:

- od roku 1960 působila jako **Základní výtvarná škola** v Domě armády,
- od roku 1962 jako Lidová škola umění, výtvarný obor.
- od roku 1975 sídlí v adaptované budově na Pionýrské ulici,
- po roce 1989 se stala součástí sítě základních uměleckých škol,
- v roce 2002 získala čestný název **Základní umělecká škola Miloslava Stibora**.

Dlouhodobě si udržuje vysokou úroveň výuky, což dokládá stabilní zájem o studium i úspěchy žáků u talentových zkoušek na středních a vysokých školách. Práce žáků pravidelně získávají ocenění na národních i mezinárodních přehlídkách.

Součástí školy je od roku 1976 vlastní galerie, která slouží jako prostor pro prezentaci tvorby žáků, studentů vysokých škol i zahraničních autorů. Galerie je významným místem inspirace a setkávání s aktuální výtvarnou tvorbou.

2.3 Charakteristika pedagogického sboru

Na škole působí jedenáct kvalifikovaných pedagogů, kteří se aktivně věnují vlastní tvorbě i výtvarné pedagogice. Mnozí z nich pravidelně vystavují, účastní se kolektivních výstav a přinášejí do výuky aktuální podněty z vlastní umělecké praxe.

Učitelé vedou žáky ve všeobecných učebnách i specializovaných ateliérech, podporují jejich tvořivé myšlení, kultivují výtvarný projev a seznamují je s širokou škálou výtvarných technik i kulturních souvislostí.

Škola si brzy vytvořila velmi dobrou pověst díky svým vynikajícím pedagogům, aktivním výtvarným umělcům.

2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

Dlouhodobé projekty

Galerie školy – každý měsíc probíhá vernisáž nové výstavy, často studentů vysokých uměleckých škol či žáků středních škol s výtvarným zaměřením.

Jubilejní výstavy ve Vlastivědném muzeu – rozsáhlé přehlídky prací žáků určené široké veřejnosti. Spolupráce s Univerzitou Palackého – škola zajišťuje pedagogickou praxi studentů Katedry výtvarné výchovy. Fotografické projekty ve spolupráci s Katedrou sociologie, andragogiky a kulturní antropologie FF UP. Spolupracujeme s Galeríí města Olomouce (jubilejní výstavy školy).

Regionální spolupráce

- tematické výstavy v rámci Dnů evropského kulturního dědictví,
- prezentace výtvarných maturitních prací studentů olomouckých středních škol,
- dopolední návštěvy galerie pro základní školy včetně odborného výkladu.

Mezinárodní spolupráce

Škola příležitostně vystavuje v partnerských městech Olomouce (Owensboro, Veenendaal, Tampere, Makarská) a hostí výstavy zahraničních autorů.

2.5 Vybavení školy a podmínky

Škola průběžně modernizuje své technické zázemí v souladu s cíli Strategie 2030+, zejména v oblasti rozvoje digitálních kompetencí a bezpečného využívání technologií. Modernizace vybavení podporuje kreativní práci žáků a umožňuje učitelům využívat současné výtvarné i multimediální postupy.

Škola se nachází v klidné části města, dobře dostupné MHD. Učebny splňují hygienické a bezpečnostní normy a jsou průběžně modernizovány. Budova je bezbariérová. Učitelé mají absolvované školení první pomoci.

Speciálním vybavením jsou zařízení odborné učebny multimédií, keramiky, dřevěné plastiky a sochy, fotografie a Textilní tvorby a šperku.

Speciální vybavení zahrnuje:

- hrnčířské kruhy a keramické pece,
- pracovní stoly a ponky se svěráky,
- fotografický ateliér a fotokomoru,
- hlubotiskové lisy pro grafiku,
- digitální techniku a počítačové zázemí s tiskárnami
- tkalcovský stav a pec na smalt
- odbornou knihovnu,
- vlastní galerii.

3 Zaměření školy a její vize

3.1 Zaměření školy

ZUŠ Miloslava Stibora poskytuje žákům komplexní výtvarné vzdělávání, které rozvíjí jejich tvořivost, citlivost a schopnost vnímat svět v širších souvislostech. Škola staví na respektu, spolupráci a kultivaci osobnosti žáka.

Škola nabízí:

- **Vzdělání v samostatném výtvarném oboru** Práce v kolektivu žáků se společným zájmem podporuje vzájemnou úctu, toleranci a sdílení zkušeností.
- **Rozvoj jemné motoriky, představivosti a fantazie** U mladších žáků se výuka zaměřuje na objevování proměn všedních věcí, na citlivé vnímání okolí a na posilování schopnosti tvořit bez konzumního nánosu.
- **Odborné vedení výtvarných pedagogů** Žáci pracují s učiteli, kteří jsou aktivními výtvarníky. Pedagogové je vedou k hledání vlastní výtvarné cesty a k vědomému rozvíjení osobního projevu.
- **Výuku ve specializovaných ateliérech** Po získání základních dovedností mohou žáci pokračovat ve studiu v zaměřeních, která odpovídají jejich talentu a zájmu. Ateliéry poskytují prostor pro hlubší rozvoj schopností.
- **Výchovu k empatii a citlivosti** Žáci se učí naslouchat, pozorovat, vnímat a hodnotit. Rozvíjejí vztah k sobě, k druhým i k přírodě. Uvědomují si, že jsou součástí společnosti, kterou mohou kultivovat.
- **Základy uměleckého řemesla** Manuální zručnost je nezbytnou součástí výtvarného růstu. Žáci se učí plánovat a realizovat vlastní záměr, rozvíjejí vztah k hodnotě uměleckého díla i k řemeslné tradici.
- **Možnosti reprezentace školy** Škola umožňuje prezentaci prací žáků na tuzemských i mezinárodních výstavách, přehlídkách a soutěžích. Úspěchy žáků posilují prestiž školy i motivaci studentů.

Výuka ve specializovaných ateliérech je ojedinělou příležitostí dále rozvíjet své schopnosti po získání základních znalostí a dovedností.

3.2 Vize školy

Vize školy reflektuje hlavní směry Strategie 2030+, zejména podporu kompetencí pro život v 21. století, rozvoj tvořivosti, kritického myšlení a schopnosti spolupracovat. Škola chce být místem, kde se žáci učí kultivovaně komunikovat, přemýšlet o světě v souvislostech a využívat výtvarné vyjadřování jako přirozený způsob porozumění sobě i společnosti.

Škola usiluje o:

- **Udržení vysokého standardu výuky** Jako jednooborová instituce chce nadále posilovat svou prestiž a být vnímána jako kvalitní a stabilní součást kulturního života regionu.
- **Pokračování v úspěšné reprezentaci** Škola chce rozvíjet spolupráci s podobně zaměřenými institucemi v ČR i v zahraničí a podporovat účast žáků na přehlídkách a soutěžích.
- **Podporu profesního růstu pedagogů** Cílem je udržet kvalitní pedagogický tým a motivovat učitele k dalšímu vzdělávání.
- **Rozšiřování technického zázemí**
- **Otevření školy všem generacím** Vize počítá s rozšířením nabídky vzdělávání tak, aby škola byla místem setkávání, inspirace a celoživotního učení.

4 Výchovné a vzdělávací strategie

Škola cíleně rozvíjí klíčové kompetence definované ve Strategii 2030+, zejména kompetenci k učení, k řešení problémů, komunikativní a sociální kompetence. Výtvarná tvorba přirozeně podporuje schopnost žáků plánovat, reflektovat vlastní práci, spolupracovat v týmu a kultivovaně argumentovat při prezentaci výsledků.

V rámci výuky škola posiluje digitální gramotnost žáků. Digitální technologie jsou využívány jako nástroj tvorby, dokumentace, prezentace i reflexe, vždy s důrazem na bezpečné, etické a uvědomělé používání.

Škola podporuje inkluzivní vzdělávání v souladu s cíli Strategie 2030+. Výtvarná tvorba umožňuje přirozené zapojení žáků se specifickými vzdělávacími potřebami, kteří mohou vyjádřit své prožitky a schopnosti jinými než verbálními prostředky.

Výchovné a vzdělávací strategie školy vycházejí také z dlouhodobé pedagogické praxe, respektu k individualitě žáka a z přesvědčení, že výtvarné vzdělávání má zásadní význam pro kultivaci osobnosti. Cílem je vést žáky k tvořivému myšlení, k citlivému vnímání světa a k porozumění výtvarné kultuře v širších souvislostech.

Škola uplatňuje tyto strategie:

- **Názorné vedení a prostor pro experiment** Učitelé předvádějí výtvarné postupy a techniky, žáci mají možnost je svobodně zkoušet, objevovat a rozvíjet.
- **Práce s příklady z dějin umění** Výuka využívá ukázky z historie i současnosti. Diskuse nad díly vede žáky k formulování vlastního názoru a k porozumění výtvarným souvislostem.
- **Promýšlení výtvarného záměru** Žáci se učí přemýšlet o díle v hlubších rovinách – o jeho významu, kompozici, výrazu i technickém provedení. Součástí je plánování postupu a vědomá realizace.

Učíme žáky dílo promyslet v hlubších rovinách a souvislostech a dílo realizovat.

- **Péče o materiály a vztah k prostředí** Škola vede žáky k odpovědnému zacházení s pomůckami, k úctě k materiálu a k uvědomění si ekologických souvislostí.
- **Rozvoj spolupráce a respektu** Kolektivní práce učí žáky přijímat odlišné názory, respektovat pracovní prostor druhých a spolupracovat na společném cíli.
- **Návštěvy výstav a exkurze** Pravidelné návštěvy muzeí, galerií a kulturních institucí rozšiřují obzory žáků a podporují jejich vztah k výtvarné kultuře.
- **Poznávání regionální kultury** Škola klade důraz na kulturní dědictví regionu a jeho výtvarné tradice.
- **Propojování vlastní tvorby s kulturními hodnotami**

5 Vzdělávací obsah výtvarného oboru

Charakteristika studia

Výtvarný obor je určen žákům, kteří mají zájem o výtvarné aktivity a chtějí rozvíjet své tvořivé schopnosti. Vzdělávací obsah je zaměřen na rozvoj výtvarného cítění, myšlení a na osvojení výtvarného jazyka. Současně podporuje hlubší porozumění výtvarné kultuře a celkovou kultivaci osobnosti žáka.

Škola nabízí studium v těchto **studijních zaměřeních**:

- Základní výtvarné vzdělávání
- Fotografie
- Keramika
- Malba
- Multimédia
- Studijní kresba a malba
- Textilní tvorba a šperk
- Dřevěná plastika a socha
- Grafika

Filozofie výuky je založena na postupném získávání základních dovedností. **Teprve ve chvíli, kdy je žák dostatečně zralý a dokáže zodpovědně určit své další směřování, volí přestup do specializovaného studijního zaměření.**

Podrobný vzdělávací obsah je definován v učebních osnovách jednotlivých předmětů.

Všeobecné poznámky

- Výuka přirozeně rozvíjí schopnost žáků učit se, reflektovat vlastní postupy a přebírat odpovědnost za svou práci. Tyto dovednosti jsou klíčové pro naplňování cílů Strategie 2030+.
- Učební osnovy uvádějí **týdenní hodinovou dotaci** jednotlivých předmětů. Výuka probíhá zpravidla ve tříhodinových blocích.

- V případě mimořádných studijních výsledků může být žákovi na základě doporučení třídního učitele a se souhlasem ředitele školy **navýšena týdenní hodinová dotace**.

Struktura studia

Studium je rozděleno do několika stupňů:

- **Přípravné studium** – dvouleté, pro žáky od 5 let.
- **I. stupeň** – sedmileté studium pro žáky od 7 let.
- **II. stupeň** – čtyřleté studium pro žáky od 14 let.

Noví žáci, kteří neabsolvovali I. stupeň, jsou zařazeni do **jednoletého přípravného studia II. stupně**, kde získají znalosti a dovednosti odpovídající očekávaným výstupům 7. ročníku I. stupně.

Škola nabízí také **studium pro dospělé**, které odpovídá učebnímu plánu II. stupně daného zaměření.

Výuka probíhá ve skupinách o maximálně **15 žácích**.

Talentové zkoušky

Přijímací řízení zahrnuje talentovou zkoušku, která probíhá kolektivně v přátelské atmosféře školy; děti pracují společně v ateliéru, kde během 45 minut až 1 hodiny plní krátké výtvarné zadání. Pedagogové sledují přirozený projev, soustředění, práci s materiálem a zájem o tvorbu. Nejde o výkon ani stresovou zkoušku, ale o příjemné setkání, které pomůže dítě správně zařadit do výuky. Talentové zkoušky probíhají v měsíci květnu. Ke studiu jsou přijímáni žáci od 5 let na základě splnění kritérií přijímacího řízení a úkolů talentové zkoušky. Počet úkolů se liší podle věku uchazeče.

Hodnotí se:

- úroveň výtvarného projevu odpovídající věku,
- samostatnost při práci,
- spontánnost a originalita,
- cit pro barvu a kompozici,
- schopnost komunikovat s učitelem,
- sociální zralost.

5–6 let

Uchazeč plní:

Krátký a hravý výtvarný úkol v kolektivu ostatních uchazečů

7–13 let

Uchazeč plní:

- malbu pastelem nebo barvami na zadané téma,

- kresbu tužkou,
- modelování z keramické hlíny.

14 let a více

Zpravidla studijní kresba nebo téma odpovídající věku. Starší uchazeči přinášejí také domácí práce na ukázkou.

Tříčlenná hodnotící komise posuzuje:

U mladších žáků:

- splnění zadání,
- samostatnost,
- sociální zralost.

U starších žáků navíc:

- výtvarné citění (tvar, barva, linie, kompozice),
- zralost výtvarného projevu,

5.1 Přípravné studium (PS)

Přípravné studium je vstupní etapou výtvarného vzdělávání. Jeho cílem je podporovat přirozenou dětskou tvořivost, rozvíjet citlivost, fantazii a schopnost vyjadřovat vlastní prožitky prostřednictvím výtvarných prostředků. Výuka vychází z bezprostředního zážitku, hry a experimentu. Děti se seznamují se základními materiály, nástroji a postupy a učí se s nimi svobodně pracovat.

Přípravné studium I. stupně

Studium je dvouleté. Je určeno žákům od 5 let a vytváří základní předpoklady pro další výtvarný rozvoj.

Učební plán

Předmět	1. ročník	2. ročník
Přípravné výtvarné vzdělávání	3	3
Celkem hodin týdně	3	3

Učební osnovy předmětu: Přípravné výtvarné vzdělávání I. stupně

1. ročník – žák:

- rozpozná a pojmenuje základní výtvarné prvky (linie, tvary, barvy),
- používá různé kresebné stopy (linie, spontánní vykrývání ploch),
- svobodně zachází s výtvarnými prostředky a materiály,
- uplatňuje své představy v plošné i prostorové tvorbě.

2. ročník – žák:

- spontánně kombinuje jednoduché techniky a experimentuje,
- porovnává vlastnosti povrchů a objemů,
- vědomě tvaruje materiál a usiluje o plastický projev,
- vyjadřuje svůj názor v komunikaci s učitelem i spolužáky,
- dokáže vyjádřit zážitky z výtvarného díla.

Přípravné studium II. stupně

Studium je jednoleté a je určeno žákům, kteří na školu nastupují bez předchozího absolvování I. stupně. Cílem je doplnit základní výtvarné dovednosti a připravit žáka na studium v příslušném zaměření.

Žák se během studia seznámí se základní výtvarné disciplíny: malbu, kresbu, grafické techniky, práci s keramickou hlinou.

Učební plán

Předmět	1. ročník
Přípravné výtvarné vzdělávání	3
Celkem hodin týdně	3

Učební osnovy předmětu: Přípravné výtvarné vzdělávání II. stupně

Žák:

- Učí se využívat vlastnosti barev, pracovat s kompozicí, proporcemi a základními výtvarnými pojmy (linie, bod, tvar, plocha, objem).
- Ve studijní kresbě a malbě se seznamuje s poměřováním a se způsoby vyjádření objemu.
- V prostorové tvorbě pracuje s tvárnou hmotou, objemem a texturou. Ve volné tvorbě samostatně navrhuje řešení výtvarného problému, volí vhodnou techniku a experimentuje.

5.2 Studijní zaměření: Základní výtvarné vzdělávání (ZVV)

Studijní zaměření **Základní výtvarné vzdělávání** je koncipováno jako široký základ, který žákům poskytuje systematický rozvoj schopností a dovedností napříč hlavními oblastmi výtvarné tvorby. Výuka zahrnuje kresbu, malbu, grafiku, prostorové vytváření, objektovou tvorbu i akční formy umění (performance, happening).

Cílem je vytvořit pevný základ, na který mohou žáci ve vyšších ročnících navázat studiem ve specializovaných zaměřeních.

Studium je zaměřeno na systematické rozvíjení schopností a dovedností prakticky ve všech oblastech výtvarné tvorby.

Učební plán

Předmět	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Plošná tvorba	2	2	2	2	2	2	2	1,5	1,5	1,5	1,5
Prostorová tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Výtvarná kultura								0,5	0,5	0,5	0,5
Volná tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Figurální kresba nepovinný předmět					1	1	1	1	1	1	1
Celkem hodin týdně	3	3	3	3	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4

Učební osnovy vyučovacích předmětů

5.2.1 Vyučovací předmět: Plošná tvorba

Plošná tvorba seznamuje žáky s principy kresby, malby a grafiky. Pracují s klasickými i netradičními materiály, v grafice se věnují tisku z výšky i z hloubky.

I. Stupeň

1. ročník – žák:

- uplatňuje linii a jednoduchou šrafuru,
- objevuje rozmanitost kresebných a malířských stop,
- spontánně pracuje s prvky v ploše a pojmenovává jejich vztahy,

- porovnává světelné kontrasty,
- zná základní barevné tóny a míchá je.

2. ročník – žák:

- míchá barvy, experimentuje s barevnou skvrnou a plochou,
- rozpozná teplé/studené a barevné odstíny,
- využívá náhodné výtvarné objevy,
- umístí kresbu do formátu,
- popíše oblasti tvorby dostupné jeho věku,
- porovnává skutečnost s jejím výtvarným ztvárněním.

3. ročník – žák:

- chápe význam světla a stínu pro vyjádření objemu,
- rozlišuje objem a plochu,
- poznává emocionální působení barev,
- uplatňuje barevnou nadsázku,
- uvědomuje si roli světla, barvy a prostoru v díle.

4. ročník – žák:

- samostatně pracuje s různými stopami,
- experimentuje s kompozicí,
- stylizuje tvar,
- zachytí světelné a barevné kontrasty,
- vyjádří prožitek z výtvarného díla,
- slovně vyjadřuje vlastní názor.

5. ročník – žák:

- vědomě umísťuje objekt do formátu,
- vyjadřuje základní prostorové vztahy,
- obohacuje barevnou škálu o valéry a kontrasty,
- vyjadřuje pocity a prožitky různými prostředky,
- rozlišuje studijní a volnou kresbu/malbu.

6. ročník – žák:

- vystihne rozdíl mezi objemem a plochou,
- barevně rozliší světlo a stín,
- uplatní výrazové účinky barev,
- využívá poznatky z výtvarné kultury,
- propojuje zkušenosti z výstav a památek.

7. ročník – žák:

- poměřováním zachytí proporce objektu,
- využívá výrazové možnosti linií,
- uspořádá lineární kompozici,

- zná základy lineární perspektivy,
- vytváří variace námětu,
- prohlubuje teoretické znalosti,
- tvořivě pracuje v rámci výtvarných akcí.

II. stupeň

I. ročník – žák:

- citlivě používá výtvarné techniky a experimentuje,
- respektuje odlišné přístupy,
- projevuje výtvarnou kázeň,
- pracuje s různými formáty.

II. ročník – žák:

- poměřuje proporce zobrazovaného objektu,
- vědomě využívá kontrasty forem, rytmus a porušení rytmu, proporce,
- pracuje s různými druhy barevných kontrastů (např. doplňkový, poměrový, kvalitativní) a s jejich působením,
- aktivně rozvíjí dané téma.

III. ročník – žák:

- cíleně volí materiály podle jejich vlastností,
- porovnává účinky prvků plošného vyjádření,
- znázorní prostor v ploše,
- samostatně řeší výtvarné problémy,
- cíleně stylizuje a snaží se vytvořit vlastní autorský styl,
- pracuje dlouhodobě a soustředěně.

IV. ročník – žák:

- vylučuje nepodstatné detaily,
- vytváří vyvážený kompoziční celek,
- tvoří variace na dané téma,
- orientuje se v odborné terminologii,
- využívá koncepční myšlení,
- používá prostorové plány, barevnou perspektivu a psychologické účinky barev,
- cíleně využívá expresivní rovinu (pracuje s metaforou) a symbolikou

5.2.2 Vyučovací předmět: Prostorová tvorba

Předmět **Prostorová tvorba** seznamuje žáky s principy modelování a konstruování. Pracují s keramickou hlínou, papírem, drátem, sádkou, dřevem, textilem i dalšími materiály vhodnými pro prostorové vyjádření. S materiály zachází s ohledem na jejich tvarové vlastnosti a konstrukční možnosti.

Cílem je rozvíjet cit pro objem, tvar, strukturu, povrch, pracuje s objektem tak, aby byl tvar promyšlený a čitelný ze všech stran. Důraz je také kladen na pochopení díla v souvislosti prostředí (instalace).

I. stupeň

1. ročník – žák:

- ovládá základní postupy práce s modelářskou hlinou (odebírání, přidávání, spojování),
- rozlišuje charakter různých materiálů a chápe rozdílné způsoby jejich použití.

2. ročník – žák:

- spontánně vystihne podstatné tvary,
- odlišuje podstatné tvary od méně důležitých,

3. ročník – žák:

- vědomě zjednodušuje tvar,
- využívá základní výrazové možnosti objemu, tvaru, linie a plochy v prostoru,
- pracuje s objektem tak, aby byl tvar promyšlený a čitelný ze všech stran.

4. ročník – žák:

- cíleně využívá výrazové možnosti povrchu a experimentuje s nimi,
- pracuje s materiály s ohledem na jejich tvarové a konstrukční vlastnosti.

5. ročník – žák:

- uvědoměle pracuje s celkem a detailem,
- komponuje tvarové a prostorové vztahy (kontrast, dynamika, rytmus, velikost),

6. ročník – žák:

- rozlišuje studijní a volnou plastiku,
- využívá výrazové možnosti objemu, tvaru, linie a plochy (tvarový kontrast, struktura, textura, rytmus, světlo, dynamika).

7. ročník – žák:

- uplatňuje netradiční materiály a experimentuje s nimi,
- respektuje vztah mezi prostorovým dílem a prostředím,
- orientuje se v základní terminologii a používá ji.

II. stupeň

I. ročník – žák:

- zachycuje proporce pozorovaného objektu,
- zkoumá možnosti tvarové stylizace a uplatňuje je,
- citlivě pracuje s povrchovou texturou,
- rozlišuje volné a užité umění.

II. ročník – žák:

- hledá variace tvaru,
- přizpůsobuje barevnost povrchu výtvarnému záměru,
- využívá tvarovou nadsázku k vyjádření výrazu,
- pracuje s objektem tak, aby byl tvar promyšlený a čitelný ze všech stran,
- citlivě zpracovává tvárnou hmotu.

III. ročník – žák:

- pracuje s poměřováním proporcí pozorovaného objektu,
- modeluje volnou plastiku jako kompozičně vyvážený celek,
- postupuje od zjednodušeného celku k detailu,
- rozhoduje o významu a funkci plastiky,
- vytváří přípravnou skicu (prostorový náčrt) a podle ní realizuje objekt.

IV. ročník – žák:

- samostatně volí téma odpovídající jeho potřebě vyjádření,
- vybírá vhodný materiál a plánuje postup realizace,
- realizuje objekt, akci nebo instalaci a dává jí osobitý význam,
- ve tvorbě záměrně pracuje se symbolikou a vizuální metaforou,
- správně používá odbornou terminologii prostorové tvorby.

5.2.3 Vyučovací předmět: Výtvarná kultura

Předmět **Výtvarná kultura** rozvíjí schopnost žáků vnímat, chápat a interpretovat výtvarné umění v širších souvislostech. Žáci se seznamují s výtvarnými díly, kulturním dědictvím regionu i současnými tendencemi. Učí se formulovat vlastní názor, porovnávat různé výtvarné přístupy a využívat získané poznatky ve vlastní tvorbě.

Cílem předmětu je rozvíjet estetickou citlivost a posilovat vztah k umění jako přirozené součásti života.

II. stupeň – učební osnovy

I. ročník – žák:

- orientuje se v základních pojmech výtvarné kultury,
- poznává vybraná díla a výtvarné směry odpovídající jeho úrovni,
- dokáže popsat vlastní vnímání díla a jeho výrazové prostředky,
- propojuje poznatky z výtvarné kultury se svou tvorbou.

II. ročník – žák:

- porovnává různé výtvarné přístupy a jejich výrazové možnosti,
- dokáže vysvětlit základní souvislosti mezi výtvarným dílem, autorem a dobou,
- aktivně využívá poznatky z výstav, exkurzí a kulturních akcí,
- formuluje vlastní názor na výtvarné dílo a obhájí jej.

III. ročník – žák:

- rozlišuje hlavní výtvarné směry a jejich charakteristické znaky,
- chápe vztah mezi výtvarným dílem, společností a kulturním kontextem,
- analyzuje výrazové prostředky díla a jejich účinek,
- využívá získané poznatky při plánování vlastní tvorby.

IV. ročník – žák:

- samostatně interpretuje výtvarné dílo,
- propojuje historické, kulturní a současné souvislosti,
- orientuje se v odborné terminologii,
- dokáže kriticky hodnotit výtvarné dílo i vlastní práci,
- využívá výtvarnou kulturu jako zdroj inspirace a koncepčního myšlení.

5.2.4 Vyučovací předmět: Figurální kresba (nepovinný předmět)

Předmět **Figurální kresba** je určen žákům, kteří chtějí rozvíjet schopnost pozorování, porozumění stavbě lidské postavy a její výtvarné interpretaci. Výuka vede žáky k citlivému vnímání proporcí, k práci s linií, objemem, světlem a výrazem. Figurální kresba podporuje soustředěnost, přesnost a schopnost převést vizuální vjem do výtvarného jazyka.

Předmět je nabízen jako nepovinný od 5. ročníku I. stupně a ve všech ročnících II. stupně.

I. stupeň (5.–7. ročník)

Žák:

- pozoruje základní proporce lidské postavy a dokáže je vystihnout jednoduchou kresbou,
- pracuje s linií jako hlavním výrazovým prostředkem,
- zachycuje základní vztahy mezi hlavními částmi těla,
- rozlišuje celkový tvar a důležité detaily,
- zkouší různé způsoby stylizace postavy,
- postupně rozvíjí schopnost kreslit podle živého modelu i podle předlohy.

II. stupeň (I.–IV. ročník)

Žák:

- poměřuje proporce postavy a uplatňuje je v kresbě,
- pracuje s objemem, světlem a stínem k vyjádření tělesnosti,
- zachycuje charakter a výraz figury,
- volí vhodné kresebné prostředky podle záměru,
- vytváří kresbu jako celek s jasnou kompozicí,
- dokáže vystihnout postavu v různých polohách a z různých úhlů,
- využívá figurální kresbu jako základ pro další výtvarné disciplíny (malbu, plastiku, ilustraci).

5.3 Studijní zaměření: Studijní kresba a malba (SKM)

Studijní zaměření **Studijní kresba a malba** je určeno žákům, kteří uvažují o dalším studiu na středních a vysokých uměleckých školách nebo chtějí výrazně prohloubit své kreslířské a malířské dovednosti. Výuka je zaměřena na studijní práci, přesné pozorování, poměřování, pochopení proporcí, prostorových vztahů a na rozvoj schopnosti vědomě budovat obraz.

Žáci pracují s klasickými i moderními technikami kresby a malby, učí se analyzovat tvar, světlo, objem, kompozici a barevné vztahy. Součástí studia je také rozvoj argumentace, schopnost obhájit vlastní řešení a porozumět výtvarnému problému v širších souvislostech.

Vedení žáka probíhá individuálně podle jeho osobního zaměření a podle požadavků škol, na které se připravuje. Výuka probíhá v menších skupinách.

Učební plán

Předmět	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II. r	III.r	IV.r
Plošná tvorba	2	2	2	2	2						
Prostorová tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Výtvarná kultura								0,5	0,5	0,5	0,5
Volná tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Studijní kresba a malba						3	3	2,5	2,5	2,5	2,5
Figurální kresba nepovinný předmět						1	1	1	1	1	1
celkem hodin týdně	3	3	3	3	3	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4

Výuka v 1. – 5. ročníku probíhá podle studijního zaměření Základní výtvarné vzdělávání

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Vyučovací předmět: Studijní kresba a malba

I. STUPEŇ:

6. ročník – žák:

- vystihne rozdíl mezi objemem a plochou v kresbě i malbě,
- barevně rozliší světlo a stín,
- experimentuje s detailem a celkem,
- uplatňuje poznatky z výtvarné kultury ve vlastní tvorbě,
- propojuje zkušenosti z výstav a historických památek se svými dosavadními znalostmi.

7. ročník – žák:

- zná základy lineární perspektivy a uplatňuje je ve své práci,
- při barevném studijním přepisu skutečnosti využívá znalosti ze studijní kresby,
- pracuje s poměřováním proporcí zobrazovaného objektu,
- zachycuje strukturu povrchu a charakter materiálu,
- porovnává výrazové možnosti linií,
- uspořádá kompozici, ve studijní kresbě i malbě pracuje s celkem, detailem i výřezem motivu,
- projevuje výtvarnou kázeň.

Studijní kresba

I. ročník – žák:

- poměřuje proporce zobrazovaného objektu a uplatňuje je v kresbě,
- pracuje s linií, světlem a stínem k vyjádření objemu,
- rozlišuje hlavní tvarové vztahy a vystihuje je,
- volí vhodné kresebné prostředky podle záměru,
- vytváří kresbu jako celek s jasnou kompozicí.

II. ročník – žák:

- analyzuje tvar, strukturu a prostorové vztahy,
- pracuje s valéry a kontrasty,
- vystihuje charakter zobrazovaného objektu,
- kombinuje různé kresebné techniky,
- dokáže vysvětlit svůj postup a obhájit řešení.

III. ročník – žák:

- kreslí podle živého modelu i podle náročnějších předloh,
- pracuje s přesným poměřováním a proporční konstrukcí,
- vyjadřuje objem pomocí světla, stínu a valéry,
- vytváří kompozičně vyvážený studijní celek,

- dokáže dlouhodobě pracovat na rozsáhlejší studijní úkol.

IV. ročník – žák:

- samostatně volí téma studijní kresby,
- kombinuje studijní a volné přístupy,
- vytváří kresbu jako koncepčně promyšlený celek,
- dokáže argumentovat nad svým řešením,
- připravuje kresby pro talentové zkoušky a portfolio.

Studijní malba

I. ročník – žák:

- pracuje s barevnou škálou, valéry a kontrasty,
- chápe vztah mezi barvou, světlem a objemem,
- maluje podle jednoduchých předloh a objektů,
- buduje malbu jako celek s jasnou kompozicí.

II. ročník – žák:

- analyzuje barevné vztahy a jejich výrazové možnosti,
- pracuje s barevnou perspektivou,
- vystihuje charakter objektu pomocí barevné nadsázky,
- kombinuje různé malířské techniky.

III. ročník – žák:

- maluje podle náročnějších předloh i podle živého modelu,
- pracuje s prostorovými plány, barevnou konstrukcí a světelnými vztahy,
- vytváří malbu jako kompozičně vyvážený celek,
- dokáže vysvětlit svůj postup a obhájit řešení.

IV. ročník – žák:

- samostatně volí téma studijní malby,
- vytváří koncepčně promyšlený malířský celek,
- kombinuje studijní a volné přístupy,
- připravuje malířské práce pro talentové zkoušky,
- orientuje se v odborné terminologii a používá ji.

Vyučovací předmět Výtvarná kultura

viz kapitola 5.2.3

Nepovinný předmět: Figurální kresba

viz Kapitola 5.2.4

5.4 Studijní zaměření: Malba (MAL)

Studijní zaměření **Malba** je určeno žákům, kteří chtějí rozvíjet své malířské dovednosti, porozumět barevným vztahům, světlu, prostoru a kompozici, a kteří hledají vlastní výtvarný výraz. Výuka vede žáky k citlivému pozorování skutečnosti, k experimentu s barvou a k vědomému budování malířského celku.

Žáci pracují s klasickými i současnými malířskými technikami, učí se analyzovat tvar, světlo, objem, barevné kontrasty a vztahy mezi jednotlivými prvky obrazu. Součástí studia je také rozvoj schopnosti argumentace, formulace vlastního názoru a porozumění malbě v širších kulturních souvislostech.

Učební plán

Předmět	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Plošná tvorba	2	2	2	2	2						
Prostorová tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Výtvarná kultura								0,5	0,5	0,5	0,5
Volná tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Malba						3	3	2,5	2,5	2,5	2,5
Figurální kresba nepovinný předmět					1	1	1	1	1	1	1
celkem hodin týdně	3	3	3	3	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4

Výuka v 1. – 5. ročníku probíhá podle studijního zaměření Základní výtvarné vzdělávání

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Malba

I. stupeň

6. ročník – žák:

- vystihne rozdíl mezi objemem a plochou v malbě i kresbě,
- barevně rozliší světlo a stín,
- experimentuje s detailem a celkem,
- uplatňuje poznatky z výtvarné kultury ve vlastní tvorbě,
- propojuje zkušenosti z výstav a historických památek se svými dosavadními znalostmi.

7. ročník – žák:

- zná základy lineární perspektivy a uplatňuje je v malbě,
- při barevném studijním přepisu skutečnosti využívá znalosti ze studijní kresby,
- pracuje s poměřováním proporcí zobrazovaného objektu,
- zachycuje strukturu povrchu a charakter materiálu,
- porovnává výrazové možnosti linií a barevných vztahů,
- uspořádá kompozici; v malbě pracuje s celkem, detailem i výřezem motivu,
- projevuje výtvarnou kázeň.

II. stupeň

I. ročník – žák:

- pracuje s barevnou škálou, valéry a kontrasty,
- chápe vztah mezi barvou, světlem a objemem,
- maluje podle jednoduchých předloh a objektů,
- buduje malbu jako celek s jasnou kompozicí.

II. ročník – žák:

- analyzuje barevné vztahy a jejich výrazové možnosti,
- pracuje s barevnou perspektivou,
- vystihuje charakter objektu pomocí barevné nadsázky,
- kombinuje různé malířské techniky.

III. ročník – žák:

- maluje podle náročnějších předloh i podle živého modelu,
- pracuje s prostorovými plány, barevnou konstrukcí a světelnými vztahy,
- vytváří malbu jako kompozičně vyvážený celek,
- dokáže vysvětlit svůj postup a obhájit řešení.

IV. ročník – žák:

- samostatně volí téma studijní malby,
- vytváří koncepčně promyšlený malířský celek,
- kombinuje studijní a volné přístupy,
- připravuje malířské práce pro talentové zkoušky,
- orientuje se v odborné terminologii a používá ji.

Vyučovací předmět Výtvarná kultura

viz kapitola 5.2.3

Nepovinný předmět: Figurální kresba

viz Kapitola 5.2.4

5.5 Studijní zaměření: Multimédia (MM)

Studijní zaměření **Multimédia** je určeno žákům, kteří chtějí využívat digitální technologie jako prostředek výtvarného vyjádření. Výuka propojuje fotografii, video, zvuk, digitální kresbu, grafické programy a jednoduché animační postupy. Žáci se učí chápat obraz jako dynamický, proměnlivý a vrstevnatý fenomén, který může kombinovat různé formy – statický obraz, pohyb, zvuk, text, čas i interakci.

Cílem je rozvíjet vizuální myšlení v současném kontextu, učit žáky pracovat s digitálními nástroji tvořivě, kriticky a s porozuměním. Důraz je kladen na experiment, hledání osobitého výrazu a na schopnost promýšlet vizuální sdělení v širších souvislostech.

Učební plán

Předmět:	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Plošná tvorba	2	2	2	2	2						
Prostorová tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Výtvarná kultura								0,5	0,5	0,5	0,5
Volná tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Multimédia						3	3	2,5	2,5	2,5	2,5
Figurální kresba nepovinný předmět					1	1	1	1	1	1	1
celkem hodin týdně	3	3	3	3	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4

Výuka v 1. – 5. ročníku probíhá podle studijního zaměření Základní výtvarné vzdělávání

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Multimédia

I. stupeň

6. ročník – žák:

- seznamuje se se základními digitálními nástroji (fotoaparát, mobilní zařízení, jednoduché grafické aplikace),
- vytváří jednoduché fotografické záznamy a krátké video-sekvence,
- kombinuje obraz a text v základních digitálních formách,
- pracuje s kompozicí v digitálním obraze (fotografie, video, grafika),
- rozlišuje dokumentární a inscenovaný obraz,
- dokáže popsat svůj postup a vysvětlit záměr.

7. ročník – žák:

- využívá světlo, barvu a pohyb jako výrazové prostředky,
- vytváří krátké video-sekvence a jednoduché animace,
- kombinuje různé digitální vrstvy (obraz, text, zvuk),
- analyzuje vizuální sdělení a jeho účinek,
- dokáže obhájit své řešení a vysvětlit volbu prostředků.

II. stupeň

I. ročník – žák:

- pracuje s digitálními nástroji jako s prostředkem výtvarného vyjádření,
- vytváří jednoduché fotografické a videozáznamy,
- experimentuje s digitální kresbou a grafickými programy,
- rozlišuje dokumentární a inscenovaný obraz,
- dokáže popsat svůj postup a vysvětlit záměr.

II. ročník – žák:

- pracuje s kompozicí v digitálním obraze (fotografie, video, grafika),
- využívá světlo, barvu a pohyb jako výrazové prostředky,
- vytváří krátké video-sekvence a jednoduché animace,
- kombinuje různé digitální vrstvy (obraz, text, zvuk),
- analyzuje vizuální sdělení a jeho účinek,
- dokáže obhájit své řešení a vysvětlit volbu prostředků.

III. ročník – žák:

- vytváří komplexnější multimediální projekty,
- pracuje s časem, rytmem a montáží ve videu,
- využívá pokročilejší grafické a editační nástroje,
- promýšlí vizuální sdělení jako celek,
- kombinuje fotografii, video, zvuk a text do jednotné formy,
- dokáže dlouhodobě pracovat na rozsáhlejších projektech.

IV. ročník – žák:

- samostatně volí téma multimediálního projektu,
- vytváří koncepčně promyšlený multimediální celek,
- kombinuje studijní a volné přístupy,
- orientuje se v základní terminologii multimediální tvorby a používá ji,
- pracuje s metaforickou rovinou díla,
- dokáže kriticky hodnotit vlastní práci i práci ostatních.

Vyučovací předmět Výtvarná kultura

viz kapitola 5.2.3

Nepovinný předmět: Figurální kresba

viz Kapitola 5.2.4

5.6 Studijní zaměření: Keramika (KER)

Studijní zaměření **Keramika** rozvíjí schopnost žáků pracovat s tvárnou hmotou, chápat její vlastnosti, reagovat na její proměny a využívat ji jako prostředek výtvarného vyjádření. Výuka vede žáky k citlivému vnímání tvaru, objemu, struktury, povrchu a vztahu mezi dílem a prostorem.

Žáci pracují s keramickou hlínou, porcelánem, různobarevnými hmotami, sádrou, papírem, drátem, dřevem i dalšími materiály vhodnými pro prostorové vyjádření. Učí se základním i pokročilejším postupům modelování, stavění, konstruování, dekorování a povrchových úprav. Součástí studia je také porozumění technologickým procesům – sušení, přezah, glazování, výpal.

Cílem je rozvíjet řemeslné dovednosti, tvořivost, schopnost experimentu a osobitý výtvarný projev.

Učební plán

Předmět	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Plošná tvorba	2	2	2	2	2						
Prostorová tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Výtvarná kultura								0,5	0,5	0,5	0,5
Volná tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Keramika						3	3	2,5	2,5	2,5	2,5
Figurální kresba nepovinný předmět					1	1	1	1	1	1	1
celkem hodin týdně	3	3	3	3	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4

Výuka v 1. – 3. ročníku probíhá podle studijního zaměření Základní výtvarné vzdělávání

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Keramika

I. stupeň

4. ročník – žák:

- vnímá vlastnosti keramické hlíny a při práci je zohledňuje,
- modeluje z volné ruky – tvaruje prsty, tlakem rukou, vymačkává jednoduchý tvar z hroudny hlíny, používá dřevěné a kovové nástroje,
- postupně se seznamuje s nejpoužívanějšími nástroji, umí je správně pojmenovat, zná základní výbavu keramika, umí pojmenovat jednotlivé fáze práce s hlínou a používá základní terminologii.

5. ročník – žák:

- seznamuje se s různými druhy hlín, rozeznává rozdíl mezi točířskou a šamotovou hlínou, ví, která hlína je pro jaký typ práce nejvhodnější,
- zná jednotlivá stadia práce s hlínou (tvárná hlína, kožený stav, suchá hlína) a ví, jaký technologický postup každá fáze vyžaduje,
- kombinuje techniky vytváření – tvaruje z válečků, modeluje volně z ruky, pracuje s celkem i detailem,
- seznamuje se s technikami zdobení povrchu – polévání glazurou a engobou, malba štětcem, plastický dekor, proškrabávání, inkrustace.

6. ročník – žák:

- rozlišuje studijní a volnou plastiku a chápe jejich odlišné cíle,
- využívá výrazové možnosti objemu, tvaru, tvarové hrany a plochy (tvarový kontrast, struktura, textura, rytmus, světlo, dynamika),
- vědomě zjednodušuje tvar a pracuje s jeho základními prostorovými vztahy,
- experimentuje s povrchem a strukturou a volí postupy podle vlastností materiálu,
- komponuje základní tvarové a prostorové vztahy (kontrast, rytmus, dynamika),
- vytváří jednoduché plastiky s jasným výtvarným záměrem.

7. ročník – žák:

- pracuje s materiály s ohledem na jejich tvarové, konstrukční a technologické vlastnosti,
- uplatňuje netradiční materiály a experimentuje s jejich výrazovým potenciálem,
- respektuje vztah mezi prostorovým dílem a prostředím,
- vytváří osobité plastiky a drobné objekty,
- orientuje se v základní terminologii prostorové tvorby a používá ji,
- dokáže hodnotit vizuální účinky své práce.

II. stupeň

I. ročník – žák:

- zachycuje proporce pozorovaného objektu a promýšlí jejich prostorové vztahy,
- zkoumá možnosti tvarové stylizace a uplatňuje je v plastice,
- citlivě pracuje s povrchovou texturou a volí ji podle výtvarného záměru,

- rozlišuje volné a užité pojetí prostorové tvorby a dokáže je aplikovat,
- formuluje svůj postup a vysvětluje výtvarný záměr.

II. ročník – žák:

- hledá variace tvaru a promýšlí jejich výrazové účinky,
- přizpůsobuje barevnost povrchu výtvarnému záměru (engoby, glazury, povrchové úpravy),
- využívá tvarovou nadsázku k vyjádření výrazu,
- promyšleně staví tvar tak, aby byl čitelný ze všech stran,
- citlivě zpracovává tvárnou hmotu s ohledem na její vlastnosti.

III. ročník – žák:

- pracuje s poměřováním proporcí pozorovaného objektu a přenáší je do plastiky,
- modeluje volnou plastiku jako kompozičně vyvážený celek,
- postupuje od zjednodušeného celku k detailu,
- rozhoduje o významu a funkci plastiky (užitá × volná, objekt × instalace),
- vytváří přípravnou skicu (prostorový náčrt) a podle ní realizuje objekt,
- reflektuje vývoj své práce v čase.

IV. ročník – žák:

- samostatně volí téma odpovídající jeho potřebě vyjádření,
- vybírá vhodný materiál a plánuje postup realizace včetně technologických kroků,
- realizuje objekt, akci nebo instalaci a dává jí osobitý význam,
- pracuje se symboly, metaforami a vizuální zkratkou,
- správně používá odbornou terminologii prostorové tvorby,
- dokáže kriticky hodnotit vlastní práci i práci ostatních a formulovat věcnou zpětnou vazbu.

Vyučovací předmět Výtvarná kultura

viz kapitola 5.2.3

Nepovinný předmět: Figurální kresba

viz Kapitola 5.2.4

5.7 Studijní zaměření: Textilní tvorba a šperk (TŠ)

Studijní zaměření **Textilní tvorba a šperk** je určeno starším žákům, kteří mají blízko k řemeslným technikám a k práci s materiálem. Výuka propojuje tradiční textilní postupy, současné experimentální přístupy a tvorbu šperku jako doprovodného prvku textilní tvorby.

Žáci se seznamují s vybranými technikami výtvarného zpracování hotových textilií (tisk, batika, koláž, aplikace), s tkalcovskými technikami (tkaní na rámu, na stavu), s vázanými technikami (šitá či paličková krajka) a s jejich využitím ve volné i užité tvorbě. Současně se věnují tvorbě šperku, který rozvíjí cit pro detail, proporci, materiál a osobitý výraz.

Řemeslné ovládnutí techniky je podpůrnou složkou vzdělávání. Podstatou studia je rozvoj kreativity, schopnost experimentu a hledání novátorských přístupů při vytváření volných i užitkových předmětů z textilu a dalších materiálů. Tradiční techniky jsou chápány jako nástroj v rukou poučených žáků, kteří je dokáží využít k vlastnímu výtvarnému vyjádření.

Učební plán

Předmět	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Plošná tvorba	2	2	2	2	2						
Prostorová tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Výtvarná kultura								0,5	0,5	0,5	0,5
Volná tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Textil a šperk						3	3	2,5	2,5	2,5	2,5
Figurální kresba nepovinný předmět					1	1	1	1	1	1	1

celkem hodin týdně	3	3	3	3	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4
---------------------------	---	---	---	---	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Výuka v 1. – 4. ročníku probíhá podle studijního zaměření Základní výtvarné vzdělávání

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Textilní tvorba a šperk

5. ročník – žák:

- vědomě pracuje s umístěním objektu do formátu, vyjádří základní prostorové vztahy,
- zná rozdíl mezi studijní a volnou kresbou a malbou, využívá je při tvorbě návrhů,
- komponuje tvarové a prostorové vztahy (kontrast, dynamika, rytmus, velikost) a jejich účinky porovnává, zhodnotí a využije při práci s materiálem,
- pomocí návrhu volně řeší varianty zadání,
- užívá základní principy materiálového vyjádření v oblasti textilní tvorby a šperku.

6. ročník – žák:

- uplatní poznatky z výtvarné kultury,
- respektuje rozdíl mezi studijní a volnou tvorbou v plošném i prostorovém vyjádření,
- využívá výrazové možnosti objemu, tvaru, linie a plochy v prostoru (kontrast, struktura, textura, rytmus, světlo, dynamika),
- při vytváření dekoru používá otisky, pozitivní a negativní stopy a šablony,
- chápe rozdíl mezi volnou a užitou tvorbou a respektuje jej při svém tvůrčím záměru.

7. ročník – žák:

- experimentuje a vytváří variace k námětu,
- potlačí reálné prvky v kompozici a zdůrazní dekorativní působení,
- rozlišuje a respektuje zadání užitého nebo volného charakteru,
- uplatňuje netradiční materiály a experimentuje s nimi,
- orientuje se v základní terminologii a používá ji,
- zná základní principy tkaní a umí je použít.

II. stupeň

I. ročník – žák:

- zkoumá možnosti tvarové stylizace,
- vysvětlí rozdíl mezi volným a užitým uměním, ctí funkčnost užitého artefaktu,
- poznává různé nástroje pro práci s materiály, umí je pojmenovat a používat,
- skládá dekorativní prvky v kontrastních uskupeních (chaos × řád, dynamika × klid),
- nahrazuje dekorativní prvky vlastními a experimentuje s nimi,
- respektuje odlišné výtvarné přístupy,
- samostatně hledá inspiraci v okolním světě i ve svém nitru,
- seznamuje se se základními etapami vývoje textilní tvorby a šperku.

II. ročník – žák:

- kompozici i barevnost přizpůsobí výtvarnému záměru,
- námět abstrahuje v citlivé kompozici podřízené účelu i technice,
- v textilních technikách užívá vazby různých struktur,
- vědomě užívá výrazové možnosti linie (kreslené, tištěné, šité),
- u prostorových prací uplatňuje přehlednou výstavbu tvaru a citlivé zpracování hmoty,
- inspirovuje se současnou českou i světovou tvorbou, ale vždy projeví vlastní přístup.

III. ročník – žák:

- cíleně používá různé i netradiční materiály, využívá materiálový kontrast,
- porovná a zhodnotí účinky jednotlivých prvků plošného i prostorového vyjádření,
- v plošném zobrazení znázorní prostor,
- improvizuje v technikách, hledá nové možnosti výrazu,
- hledá netradiční využití tradičních postupů,
- v šitých technikách kombinuje složitější strukturální vazby,
- samostatně řeší výtvarné problémy a pracuje dlouhodobě na tématu.

IV. ročník – žák:

- vytváří variace na dané téma a aktivně hledá řešení,
- orientuje se v odborné terminologii a správně ji používá,
- samostatně volí téma, materiál, postup i formu prezentace,
- od návrhu k realizaci rozpracovává kresbu či malbu vhodnými technologickými prostředky,
- pracuje tvořivě, je otevřený názorům druhých a své názory umí obhájit,
- práci samostatně realizuje a osobitým přístupem jí dává hlubší význam,
- uvědomuje si důležitost prezentace vlastní práce a hledá originální přístupy.

Vyučovací předmět Výtvarná kultura

viz kapitola 5.2.3

Nepovinný předmět: Figurální kresba

viz Kapitola 5.2.4

5.8 Studijní zaměření: Fotografie (FOTO)

Studijní zaměření **Fotografie** rozvíjí schopnost žáků vnímat obraz v jeho současné, dynamické podobě. Žáci se učí pracovat s fotoaparátem jako s nástrojem pro pozorování, dokumentaci i osobní výpověď. Výuka vede k porozumění kompozici, světlu, barvě, času, pohybu a vizuálnímu příběhu. Součástí studia je také práce s digitální úpravou obrazu, tvorba fotografických cyklů, dokumentace, inscenace, experimentální postupy a základní multimediální přesahy. Žáci se učí chápat fotografii v kontextu současné vizuální kultury, kriticky ji hodnotit a využívat jako prostředek osobitého vyjádření.

Učební plán

Předmět	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Plošná tvorba	2	2	2	2	2						
Prostorová tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Výtvarná kultura								0,5	0,5	0,5	0,5
Volná tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Foto						3	3	2,5	2,5	2,5	2,5
Figurální kresba nepovinný předmět					1	1	1	1	1	1	1
celkem hodin týdně	3	3	3	3	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4

Výuka v 1. – 5. ročníku probíhá podle studijního zaměření Základní výtvarné vzdělávání

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Fotografie

I. stupeň

6. ročník – žák:

- seznamuje se se základními funkcemi fotoaparátu a mobilního zařízení,
- vytváří jednoduché fotografické záznamy,
- rozlišuje dokumentární a inscenovaný obraz,
- pracuje s kompozicí v základních situacích (portrét, detail, celek),
- dokáže popsat svůj postup a vysvětlit záměr.

7. ročník – žák:

- umí zachytit povrchy a struktury ve správném světle,
- pracuje s kompozicí, světlem a barvou jako výrazovými prostředky,
- vytváří jednoduché fotografické cykly,
- experimentuje s různými typy záběrů (detail, celek, výřez),
- kombinuje fotografii s textem nebo jednoduchou digitální úpravou,
- analyzuje vizuální sdělení fotografie a její účinek.

II. stupeň

I. ročník – žák:

- pracuje s fotoaparátem jako s nástrojem pozorování a dokumentace,
- seznamuje se se základy analogové fotografie,
- využívá základní kompoziční principy (linie, rytmus, kontrast, rovnováha),
- pracuje se světlem v přirozených podmínkách,
- vytváří jednoduché fotografické soubory,
- dokáže popsat svůj postup a vysvětlit záměr.

II. ročník – žák:

- pracuje s různými druhy a typy světla (přirozené, umělé, směrové, difuzní),
- slonu a čas používá cíleně k výtvarným záměrům,
- využívá pokročilejší kompoziční postupy,
- vytváří fotografické cykly s jasným tématem,
- pracuje s digitální úpravou obrazu (základní retuš, barevné korekce),
- dokáže obhájit své řešení a vysvětlit volbu prostředků.

III. ročník – žák:

- fotografuje v náročnějších situacích (pohyb, šero),
- pracuje s časem a pohybem jako výrazovým prostředkem,
- vytváří koncepčně promyšlené fotografické soubory,
- umí si vyvolat ČB negativ ve fotokomoře,
- zvládá úpravy v PC,
- dokáže dlouhodobě pracovat na rozsáhlejšímu projektu.

IV. ročník – žák:

- vytváří koncepčně promyšlený fotografický celek,
- kombinuje dokumentární, inscenované a experimentální postupy,
- umí si vyvolat ČB negativ a dokáže z něj vytvořit zvětšeninu ve fotokomoře,
- připravuje fotografické práce pro talentové zkoušky nebo prezentaci, včetně adjustace
- orientuje se v odborné terminologii fotografie a používá ji,
- dokáže kriticky hodnotit vlastní práci i práci ostatních.

Vyučovací předmět Výtvarná kultura

viz kapitola 5.2.3

Nepovinný předmět: Figurální kresba

viz Kapitola 5.2.4

5.9 Studijní zaměření: Dřevěná plastika a socha (DPS)

Studijní zaměření **Dřevěná plastika a socha** vede žáky k práci v prostoru, k hledání tvaru, objemu a hmoty. Žáci se učí chápat dřevo jako živý materiál se specifickou strukturou, vůní, tvrdostí i odporem. Výuka rozvíjí trpělivost, fyzickou zdatnost, cit pro materiál a schopnost proměnit hmotu v osobitou výtvarnou formu.

Součástí studia je práce s tradičními i současnými postupy – modelování, tesání, řezání, stavění, konstrukce, povrchové úpravy, kombinace materiálů. Žáci se učí plánovat postup, pracovat bezpečně s nástroji a promýšlet prostorové vztahy díla.

Cílem je rozvíjet prostorové myšlení, odvahu pracovat s větším formátem, schopnost stylizace i osobitého výrazu.

Učební plán

Předmět	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Plošná tvorba	2	2	2	2	2						
Prostorová tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Výtvarná kultura								0,5	0,5	0,5	0,5
Volná tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Malba						3	3	2,5	2,5	2,5	2,5
Figurální kresba nepovinný předmět					1	1	1	1	1	1	1
celkem hodin týdně	3	3	3	3	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4

Výuka v 1. – 5. ročníku probíhá podle studijního zaměření Základní výtvarné vzdělávání

Učební osnovy vyučovacích předmětů

Učební osnovy vyučovacích předmětů: Dřevěná plastika a socha

I. stupeň

6. ročník – žák:

- se seznamuje se základními materiály vhodnými pro práci v I. stupni (dřevo, hlína, papír, drát),
- pracuje s jednoduchými nástroji bezpečným způsobem (modelovací nástroje, rašple, pilníky),
- rozlišuje základní tvary, objemy a jejich vztahy,
- vytváří jednoduché plošné i prostorové objekty,
- vědomě zjednodušuje tvar a využívá základní výrazové možnosti objemu, linie a plochy,
- pracuje s kontrastem tvarů a hmot,
- experimentuje s povrchem a strukturou dřeva a modelovacích materiálů,
- pracuje s materiály s ohledem na jejich vlastnosti (tvrdost, vláknitost, lom),
- vytváří drobné plastiky z dřeva a kombinovaných měkkých materiálů.

7. ročník – žák:

- uvědoměle pracuje s celkem a detailem,
- komponuje tvarové a prostorové vztahy (kontrast, rytmus, dynamika, velikost) a hodnotí jejich účinky,
- rozlišuje studijní a volnou plastiku,
- využívá výrazové možnosti objemu, tvaru, linie a plochy (struktura, textura, rytmus, světlo, dynamika),
- vytváří plastiky s jasným výtvarným záměrem,
- uplatňuje netradiční materiály v rámci bezpečné práce (drát, papír, textilní materiály),
- respektuje vztah mezi prostorovým dílem a prostředím,
- vytváří osobité plastiky a objekty,
- orientuje se v základní terminologii prostorové tvorby a používá ji.

II. stupeň

I. ročník – žák:

- zachycuje proporce pozorovaného objektu,
- zkoumá možnosti tvarové stylizace a uplatňuje je,
- citlivě pracuje s povrchovou texturou (dřevo, hlína, měkký kámen),
- rozlišuje volné a užité umění,
- vytváří plastiky menšího formátu,
- seznamuje se se základními sochařskými nástroji pro práci s měkkým kamenem

- vytváří jednoduché kamenné objekty nebo reliéfy.

II. ročník – žák:

- hledá variace tvaru a pracuje s tvarovou nadsázkou,
- přizpůsobuje povrch a barevnost výtvarnému záměru,
- promyšleně staví tvar tak, aby byl čitelný ze všech stran,
- citlivě zpracovává tvárnou hmotu i tvrdší materiály,
- vytváří plastiky středního formátu,
- pracuje s kamenem v pokročilejších technikách (tvarování, jemné osekávání, práce se strukturou),
- vytváří kamenné objekty s jasným výtvarným záměrem.

III. ročník – žák:

- pracuje s poměřováním proporcí pozorovaného objektu,
- modeluje volnou plastiku jako kompozičně vyvážený celek,
- postupuje od zjednodušeného celku k detailu,
- rozhoduje o významu a funkci plastiky,
- vytváří přípravnou skicu (prostorový náčrt) a podle ní realizuje objekt,
- pracuje s větším formátem,
- pracuje s kamenem v komplexnějším procesu (hrubé tvarování, definice hlavních objemů, práce s detailem),
- vytváří kamenné plastiky menšího až středního formátu.

IV. ročník – žák:

- samostatně volí téma odpovídající jeho potřebě vyjádření,
- vybírá vhodný materiál a plánuje postup realizace,
- realizuje objekt, akci nebo instalaci a dává jí osobitý význam,
- správně používá odbornou terminologii prostorové tvorby,
- připravuje práce pro talentové zkoušky nebo prezentaci,
- pracuje s kamenem jako plnohodnotným sochařským materiálem (volba nástrojů, plánování postupu, práce s detailem),
- vytváří osobité kamenné plastiky nebo reliéfy,
- využívá symboliku a metaforu,
- chápe vztah mezi materiálem, tvarem a prostředím v kontextu sochařské tvorby.

Vyučovací předmět Výtvarná kultura

viz kapitola 5.2.3

Nepovinný předmět: Figurální kresba

viz Kapitola 5.2.4

5.10 Studijní zaměření: Grafika (GRA)

Studijní zaměření **Grafika** vede žáky k práci s linií, plochou, strukturou a tiskem v jejich nejčistší výtvarné podobě. Žáci se učí chápat grafické techniky jako cestu k přesnému, promyšlenému vyjádření, a zároveň jako prostor pro experiment s materiálem i procesem.

Výuka zahrnuje klasické grafické postupy (linoryt, dřevořez, suchá jehla, monotyp) i současné experimentální techniky. Žáci se učí plánovat jednotlivé kroky, pracovat s maticí, chápat vztah mezi otiskem a předlohou, a vytvářet grafické listy jako ucelené výtvarné celky.

Učební plán

Předmět	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	I.r	II.r	III.r	IV.r
Plošná tvorba	2	2	2	2	2						
Prostorová tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Výtvarná kultura								0,5	0,5	0,5	0,5
Volná tvorba	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5						
Grafika						3	3	2,5	2,5	2,5	2,5
Figurální kresba nepovinný předmět					1	1	1	1	1	1	1
celkem hodin týdně	3	3	3	3	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4	3-4

Výuka v 1. – 5. ročníku probíhá podle studijního zaměření Základní výtvarné vzdělávání

Učební osnovy vyučovacího předmětu: Grafika

6. ročník – žák:

- rozlišuje studijní a volnou grafiku a chápe jejich odlišné cíle,
- využívá výrazové možnosti linie, plochy, struktury a rytmu v základních grafických postupech,

- vytváří grafické listy s jasným výtvarným záměrem,
- propojuje poznatky z výtvarné kultury se svou tvorbou,
- vědomě stylizuje tvar a pracuje s kontrastem linie a plochy,
- vytváří jednodušší matricové práce (textury, reliéfy, experimentální otisky),
- komponuje grafické listy s ohledem na celkový účinek (kontrast, rytmus, dynamika).

7. ročník – žák:

- uplatňuje pokročilejší grafické techniky (jednoduchý linoryt, monotyp, kolografie),
- respektuje vztah mezi maticí a otiskem a plánuje jednotlivé kroky tvorby,
- vytváří osobité grafické listy s promyšlenou kompozicí,
- kombinuje grafiku s kresbou a dalšími výtvarnými postupy,
- orientuje se v základní terminologii grafiky a používá ji,
- dokáže analyzovat vizuální účinky své práce a hodnotit je,
- pracuje s materiály s ohledem na jejich vlastnosti a výrazový potenciál.

II. stupeň

I. ročník – žák:

- používá grafické techniky jako **vědomý prostředek výtvarného vyjádření**,
- vytváří **samostatné matricové práce** (linoryt, monotyp) s promyšleným postupem,
- experimentuje s **variabilitou otisku** (tlak, množství barvy, struktura),
- kombinuje grafiku s kresbou a dalšími technikami s ohledem na **výrazový účinek**,
- dokáže **formulovat svůj záměr** a popsat jednotlivé kroky tvorby.

II. ročník – žák:

- pracuje s komplexnější kompozicí grafického listu (prostor, rytmus, hierarchie prvků),
- využívá kontrast linie, plochy a struktury k budování vizuálního sdělení,
- vytváří vícebarevné otisky a plánuje jejich technologický postup,
- analyzuje vizuální sdělení grafického díla a dokáže jej interpretovat,
- obhájí své řešení s ohledem na záměr, proces a výsledek.

III. ročník – žák:

- vytváří komplexnější grafické projekty,
- pracuje s pokročilejšími technikami (vícebarevný linoryt, kolografie, kombinované techniky),
- promýšlí vztah mezi maticí a výsledným otiskem včetně technologických variant,
- kombinuje grafiku s dalšími výtvarnými disciplínami,
- dokáže dlouhodobě pracovat na rozsáhlejším projektu a reflektovat jeho vývoj.

IV. ročník – žák:

- samostatně volí téma grafického projektu a vytváří koncepčně ucelený grafický soubor,
- kombinuje studijní a volné přístupy s ohledem na osobní výraz,
- připravuje grafické práce pro talentové zkoušky nebo prezentaci,
- orientuje se v odborné terminologii grafiky a používá ji,
- pracuje se symboly a metaforami,

- dokáže kriticky hodnotit vlastní práci i práci ostatních a formulovat věcnou, konstruktivní zpětnou vazbu.

Vyučovací předmět Výtvarná kultura
viz kapitola 5.2.3

Nepovinný předmět: Figurální kresba
viz Kapitola 5.2.4

6 Zabezpečení výuky žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

ZUŠ Miloslava Stibora poskytuje vzdělávání žákům se speciálními vzdělávacími potřebami (SVP) v souladu s vyhláškou č. 27/2016 Sb., o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných. Škola vytváří bezpečné, respektující a podnětné prostředí, které umožňuje každému žákovi rozvíjet jeho schopnosti, dovednosti a osobní potenciál. V souladu se Strategií 2030+ naplňuje škola cíle inkluzivního vzdělávání – výtvarná tvorba poskytuje žákům se SVP přirozený a bezpečný prostor pro vyjádření, podporuje jejich sebevědomí a umožňuje individuální přístup, který respektuje jejich tempo, potřeby i možnosti.

6.1 Zásady práce se žáky se SVP

- respektování individuálních potřeb a možností žáka,
- rovný přístup ke vzdělávání,
- spolupráce s rodiči a odbornými pracovišti,
- důraz na bezpečné, podporující a motivující prostředí,
- průběžné sledování pokroku žáka a úprava výuky podle jeho potřeb.

6.2 Podpůrná opatření

Podpůrná opatření jsou poskytována v rozsahu doporučeném školským poradenským zařízením. Škola může uplatnit zejména:

- **úpravu organizace výuky** (tempo, délka činností, střídání aktivit),
- **úpravu metod a forem práce** (individualizace, názornost, strukturované postupy),
- **úpravu hodnocení** (důraz na formativní hodnocení, slovní zpětná vazba),
- **úpravu prostředí** (klidové místo, vhodné osvětlení, ergonomie),
- **pomůcky a technické prostředky** (zvětšené předlohy, speciální nástroje, digitální podpora),
- **asistenci pedagoga** podle doporučení poradny,
- **individuální vzdělávací plán (IVP)**, pokud je doporučen.

6.3 Spolupráce s rodiči

Škola pravidelně komunikuje s rodiči žáků se SVP, informuje je o průběhu vzdělávání, pokroku i případných obtížích. Spolupráce je založena na otevřenosti, respektu a společném hledání vhodných řešení.

6.4 Spolupráce s odbornými pracovišti

Škola spolupracuje s pedagogicko-psychologickými poradnami, speciálně-pedagogickými centry a dalšími odborníky. Doporučení těchto zařízení jsou respektována a promítána do výuky.

6.5 Bezpečnost a podpora

- Žákům se SVP je zajištěno bezpečné prostředí, které respektuje jejich specifické potřeby.
- Pedagogové dbají na jasné, srozumitelné instrukce a přiměřené nároky.
- V případě potřeby je žákovi umožněn klidový režim, přestávka nebo úprava pracovního místa.

6.6 Žáci mimořádně nadaní

Škola podporuje také žáky mimořádně nadané. Podpora může zahrnovat:

- navýšení hodinové dotace,
- individuální plán,
- zapojení do soutěží, přehlídek, výstav a projektů,
- náročnější úkoly odpovídající úrovni žáka.

6.7 Dokumentace

Podpůrná opatření jsou evidována v dokumentaci žáka. IVP je vytvářen, realizován a vyhodnocován v souladu s právními předpisy.

7 Hodnocení žáků

Hodnocení žáků ve výtvarném oboru ZUŠ Miloslava Stibora vychází z principů formativního hodnocení, respektu k individuálnímu tempu žáka a podpory jeho dlouhodobého rozvoje. Cílem hodnocení není srovnávání žáků mezi sebou, ale sledování jejich osobního pokroku, úsilí, tvořivosti a schopnosti pracovat s výtvarným jazykem.

Hodnocení probíhá v souladu s vyhláškou č. 71/2005 Sb., o základním uměleckém vzdělávání.

Zásady hodnocení

- **Individuální přístup** – hodnocení zohledňuje osobní možnosti, tempo a vývoj každého žáka.
- **Formativní charakter** – důraz je kladen na slovní zpětnou vazbu, která žáka vede, motivuje a podporuje.
- **Proces před výkonem** – oceňuje se úsilí, samostatnost, experiment, hledání řešení a schopnost dokončit práci.
- **Bezpečné prostředí** – hodnocení je vždy respektující, podporující a nesrovnávací.
- **Dlouhodobý rozvoj** – sleduje se postupné osvojování výtvarných dovedností, vizuálního myšlení a schopnosti vyjádření.

Kritéria hodnocení

Při hodnocení žáků pedagog zohledňuje zejména:

- **porozumění výtvarnému problému,**
- **schopnost pracovat s výtvarným jazykem** (tvar, linie, barva, objem, kompozice, struktura),
- **samostatnost a tvořivost,**
- **schopnost dokončit práci,**

- **přiměřené technické dovednosti** odpovídající věku a ročníku,
- **schopnost argumentace a reflexe vlastní tvorby,**
- **aktivní účast na výuce,**
- **přístup k práci, úsilí a vytrvalost.**

Formy hodnocení

- **Průběžná slovní zpětná vazba** během výuky.
- **Průběžné hodnocení prací** (komentář, doporučení, pochvala, návrh dalšího postupu).
- **Reflexe žáka** – krátké slovní vyjádření žáka k vlastní práci.
- **Hodnocení na vysvědčení** – klasifikace podle vyhlášky č. 71/2005 Sb.
- **Závěrečná prezentace prací** – výstavy, přehlídky, portfolia, absolventské práce, tištěný a virtuální katalog absolventů.

Klasifikace

Klasifikace na vysvědčení vyjadřuje míru naplnění očekávaných výstupů a individuální pokrok žáka.

- **1 – výborný** Žák pracuje samostatně, tvořivě, s porozuměním výtvarnému problému; projevuje aktivitu, vytrvalost a osobitý přístup.
- **2 – chvalitebný** Žák pracuje samostatně s občasnou pomocí; rozvíjí výtvarné dovednosti, projevuje snahu a porozumění zadání.
- **3 – dobrý** Žák pracuje s pomocí pedagoga; projevuje snahu, ale jeho výtvarné dovednosti se rozvíjejí pomaleji; úkoly plní částečně.
- **4 – dostatečný** Žák pracuje pouze s výraznou podporou pedagoga; úkoly plní minimálně; jeho pokrok je omezený.
- **5 – nedostatečný** Žák dlouhodobě neplní úkoly, neprojevuje snahu ani zájem; nedosahuje očekávaných výstupů.

Hodnocení žáků se SVP

U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se hodnocení řídí doporučením školského poradenského zařízení. Pedagog zohledňuje:

- individuální vzdělávací plán (IVP),
- upravené výstupy,
- přiměřené tempo,
- specifické potřeby žáka,
- formativní a podpůrný charakter hodnocení.

Hodnocení žáků mimořádně nadaných

U nadaných žáků se hodnotí:

- tvořivost,
- schopnost experimentu,
- osobitý výtvarný projev,
- schopnost pracovat nad rámec běžných úkolů,
- účast na projektech, soutěžích a výstavách.

8 Oblasti vlastního hodnocení školy

Vlastní hodnocení školy je systematický proces, který umožňuje sledovat kvalitu vzdělávání, podmínky výuky, výsledky práce školy a její dlouhodobý rozvoj. Slouží jako nástroj pro plánování, vyhodnocování a zlepšování činnosti školy.

ZUŠ Miloslava Stibora provádí vlastní hodnocení v souladu s vyhláškou č. 15/2005 Sb., o náležitostech dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy.

Podmínky vzdělávání

- materiální a technické podmínky výuky,
- estetická a bezpečnostní úroveň učeben a pracovišť,
- dostupnost pomůcek, nástrojů, technologií a materiálu,
- podmínky pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami,
- hygienické a bezpečnostní standardy.

Průběh vzdělávání

- organizace výuky, rozvrh, skladba předmětů,
- využívání různých metod a forem práce,
- individuální přístup k žákům,
- podpora tvořivosti, samostatnosti a experimentu,
- návaznost mezi stupni a ročníky,
- spolupráce mezi učiteli v rámci oboru.

Podpora školy žákům a studentům

- komunikace s rodiči,
- podpora žáků se SVP a mimořádně nadaných,
- nabídka nepovinných předmětů, projektů a workshopů doma i v zahraničí,
- účast žáků na soutěžích, přehlídkách, výstavách,
- péče o žáky v obtížích,
- bezpečné a respektující prostředí.

Výsledky vzdělávání žáků

- kvalita výtvarných prací a projektů,
- schopnost žáků argumentovat, reflektovat a prezentovat svou tvorbu,

- úspěšnost žáků u talentových zkoušek,
- účast a výsledky v soutěžích a přehlídkách,
- dlouhodobý individuální pokrok žáků.

Řízení školy

- plánování a vyhodnocování činnosti školy,
- vedení pedagogické dokumentace,
- komunikace uvnitř školy,
- profesní růst pedagogů,
- efektivní využívání zdrojů a kapacit,
- spolupráce s partnery (zřizovatel, kulturní instituce, školy, organizace, partnerská města).

Úroveň výsledků práce školy

- kvalita veřejných prezentací (výstavy, vernisáže, projekty),
- úroveň absolventských prací,
- přínos školy pro kulturní život regionu,
- zpětná vazba od rodičů, žáků a odborné veřejnosti,

9 Závěr

Školní vzdělávací program ZUŠ Miloslava Stibora vychází z dlouhodobé koncepce školy, z respektu k individuálním potřebám žáků a z přesvědčení, že výtvarné vzdělávání má zásadní význam pro rozvoj osobnosti, tvořivosti a kultivovaného vnímání světa. Dokument stanovuje jasné a srozumitelné cíle, obsah vzdělávání, podmínky výuky i způsob hodnocení a je otevřený průběžným úpravám v souladu s vývojem školy, potřebami žáků i směry vzdělávací politiky, zejména Strategií 2030+, která akcentuje kompetence pro život v 21. století, inkluzi a moderní formy učení.